

Vrijeda dan: U pretpisu
na čitavu god. K 38—
iz poluge dite K 18—
trnovješće K 9—, mje-
sječno K 360, u malo-
prodaju 12 f. pojedini broj.
DGLASI pišu se u
upravi lista trg Custoza 1.

HRVATSKI LIST

Izlaže svaki dan u 5 sati ujutro.

Godina III.

U Puli, srijeda 24. listopada 1917.

HRVATSKI LIST je
u nakladno tiskari JOSIP
KRMPOVIC u Puli, trg
Custoza 1. Uredništvo:
Sižanska ulica br. 24.—
Odgovorni urednik JOSIP
HAIN u Puli. — Ruko-
pis se ne vraćaju. —

Broj 524.

Svedska.

Političko je držanje skandinavskih država, a ponajpače Švedske u ovom svjetskom ratu od velike važnosti već radi njihovog zemljepisnog položaja kao posredovnih članova između odijeljenih istočnih i zapadnih država antante. Švedska, ta najjača i najveća od skandinavskih se je država strogo držala dosadi uza sve nepriješne svoje najavljenje neutralnosti. I najnoviji dogadjaji u unutrašnjoj politici Švedske ne mijenjaju ništa u njezinim odnošajima naprama izvana. U teškoj i dugotrajnoj su izbornoj borbi bili potučeni konzervativci, koji su sad imali vlast, a viadu preuzima sad liberalno-socijalističko udruženje stranaka. I kada ovim izboru za parlament neće bito pitanje o neutralnosti nikakovo sporedno pitanje. U Švedskoj naginju dodeće, kao i u drugim zemljama, konzervativne stranke svojim simpatijama više prema središnjim vlastima, a radikalne više prema antanti, no da je u životnom interesu Švedske, da ostane postrance od rata i ustraje kod dosadašnje neutralnosti, o tom su svoje stranke složne. Poglavlje je novog kabineta, Eden, odmah kod polaganja prsege označilo, za prvu dužnost, da prema izričitoj i jasnoj volji Švedskoga naroda „nepokolebitivo podrži premja svim stranama strogo bestranačku neutralnost i s njom spojenu trgovacku politiku“. Time su dakako jasno i končno uklonjene sve bojazni s jedne, i nade s druge strane, koje su bile osobito nadovezivale na ministarstvo uplivnog vodje socijalista Brantinga. I Branting je iskren pristaša neutralnosti, pren da stoji sa svojim političkim težnjama na strani zapadnih vlasti.

U izbornoj se borbi nije radilo o pitanjima izvanskih, nego li unutrašnje politike. Glavni je predmet stranačke borbe bila po lijevcu zatražena demokratizacija izbornog prava, te je novi ministar-predsjednik prigodom obrazlaganja svog programa odmah stavio izbornu reformu na dnevni red. Kralj jeiza svršetka izbora, koji su u prvom redu socijalnoj demokraciji donijeli većik priprast glasova i mandata, želio ustavovljenje koalicijonog ministarstva, koje bi imalo biti sastavljeno od zastupnika svih triju stranaka, liberalaca, socijalista i konzervativaca. No ta se je osnova izjavljala uslijed zahtjeva konzervativaca, da se sadašnji ministar izvanskih poslova, Lindman, ostavi u službi, no toga zahtjeva nije lijevcu htjeća da prihvati. I na to je posve ispravnim ustavnim putem prepustio kralj sastav kabinka liberalno-socijalističkoj većini. — I tako će se Švedska usrijed burnog ovog doba, koje nabacuje i po trgovinu, industriju i prehranu neutralnih zemalja pogibeljna pitanja, moći mirno posvetiti učvršćenju svojih unutrašnjopolitičkih, socijalnih i gospodarskih odnosa. Vodja socijalista, Branting, koji je iznio iz izbora najjači osobni uspjeh, pokazao se je odmah praktičnim mužem kompromisa, izmjerivši se sa državnom crkvom, iz koje je prije bio istupio. Pošto se od ministra u Švedskoj traži, da javno pripada državnoj crkvi, to je bez sumnje i Branting mislio poput Henrika IV.: „Pariz je bez sumnje vrijedan jedne mise“. Bez kompromisa nema stranačkih koalicija i praktične politike. Liberalci će i socijaliste, koji će eto sad zajednički raditi, naći uz razborito čuvanje neutralnosti zemlje mirno i sigurno tlo za gospodarski uspjeh i demokratski napredak zemlje. („Zeit“.)

Car Karlo u južnom Tirolinu.

Trent, 23. (D. u.) Dne 19. se je listopada povezao car u Judikarije. Usprkos kiši kao iz kabla ustrajalo je pučanstvo na cesti i priredjivalo caru burne ovacije. U Pontu je bilo smješteno više odjela i mnogo deputacija vojske. Car je dao, da svaki odio i svaka deputacija, izakako ju je bio nagovorio, krene opet natrag na svoje odredište. On sam je pak ustrajao u neprijatnom vremenu sve do svršetka. Drugi se je dan povezao car u dolinu Grödner. Snijeg, koji je padao u višim predjelima, onemogućio je nastavak te vožnje. Taj je dan nadzirao car i neki tečaj za gorske provodiće, koji se sastavljuju ne samo iz vojnika gorštaka nego i iz pješaka iz sjevernih krunovina, da, dapače i iz ugarskih dubokih ravani. Osobito je priznanje izrazio car

upravo krasnom odjeljenju turskih časnika i vojnika, koji su tom tečaju sudjelovali. Car je kroz dulje vremena boravio u mjestima doline Grödner. Odavde se je car povezao u Brixen, koji je bio prekrasno iskičen. Preko puteva, kojima je imao car prolaziti, bio je razastri sag od cvijeća. Službeni je doček bio u dvorištu biskupske palače, gdje se je sakupio stolni kaptol sa svećenstvom, te vojničke i civilne oblasti. Došlo je i mnogo društva i izaslanstva. Iza duljeg je boravka u Brixenu ostavio car grad. Nedjelju je posvetio vladar člunu pieteta. Na taj je dan prije šest godina posvećena sveca, koja nam je dala caricu. Prile podne je pribivao mli, tečajem koje je primio i pričest. Popodne se je izvezao car u dolinu Passaierku, gdje je posjetio Sandhof, rodnu kuću i boraviste Andrije Hofera, i gdje su pozdravili oba pravnuka Hoferova.

Prva sjednica ruskog prve parlamenta.

Petrograd, 21. Jučer se je u 4 sata po podne otvorio u Marijinoj palači parlament. U takozvano predsjedno vijeće ruske republike. Zastupnici su se gradjanskih stranaka okupili na desnoj, a zastupnici demokratskih organizacija na lijevoj strani. Oko 5 su sati zauzele svoja mjesto članovi pripremene vijeće sa potpredsjednikom ministarskog vijeća ministrom trgovine Konovalovom. Diplomatski zbor, u prvom redu zastupnici Engleske, Francuske, Italije, Udrženih država i Japana, kao i belgijski i srpski poslanik i zastupnici su neutralnih zemalja zauzele mjesto u lijevoj prizemnoj loži, zastupnici ruskog i inozemnog novinstva u srednjoj loži u polukatu, a općinstvo u postranskim ložama u polukatu. U 5 je sati došao ministar-predsjednik i generalissimus Kerenski u dvoranu i proglašio u govoru pretparlament otvorenim. Nato je ponudio svoje mjesto gospodjiji Breško-Breškovskoj, kao najstarijem članu predsjedno vijeće ruske republike. Kad je „baka ruske revolucije“ osvanula na trbini, pozdravila ju je skupština živahnim odobravanjem. Kerenski joj je poljubio ruku i prepustio joj svoj nastonjač, a sam je zauzeo prvo mjesto u vladinoj kupi. — Ospodjija je Breško-Breškovska držala iz toga govor, u kojem je pozvala skupštinu, da pristupi izborima. Većinom od 228 bje glasova izabran za predsjednika Aksentijev, predsjednik izvršbenog odbora seljačkih zastupnika. Sjeo je na predsjedničku stolicu i držao govor, nakon kojega je pretparlament zaključio, da će se držati dumlju poslovnika, dok ne bude izradjen vlastiti poslovnik. Izaboga se pristupilo izborima za ured. — U svoim je govoru izveo ministar-predsjednik Kerenski, e se pripremila vlast da po prvi put u po ložaju, da zajedno radi sa zastupnicima organizovanih sila ruskoga naroda. Ona smatra svojom zadaćom, da za vrijeme do otvorenja ustavotvorne skupštine povjerenu joj revolucionarnu vlast štiti proti svim napadajima i da je to u dva slučaja već srećno postigla blia. Predsjedna se vlast nuda kod toga potpori pretparlamenta. Dyje su neizrečeno teške zadaće stavljenе vlasti i pretparlamentu: obrana zemlje i uspostava bojne snage vojske. Kerenski je nadalje oduševljenim riječima slavio hrabrost ruskih pomoraca i žalio se, što ne može to isto kazati za vojsku, koja je uslijed neobrazovanosti, zakrivjene po staroj vlasti, i uslijed zločinačke propagande izgubila svoju otpornu snagu. On će doskora u tajnoj sjednici predložiti potrebite protumjere, da se raspravlja o njima. — Glede izvanskih je politike nagovijestio Kerenski izaslanje vladinog izaslanstva i zastupnika ruske demokracije u inozemstvo, koje imade jasno i dostoјno protumačiti držanje ruske vlade. Prelazeći na unutrašnju politiku, kazao je, da se nijedna vlast na svijetu ne bori s tolikim poteskoćama kao što je rusk, jer se ona ne može latiti mjeru, koje se protive mislima slobode, jednakosti i bratstva. Stoga umoljava za potporu svih političkih stranaka i svih razreda pučanstva. Kerenski je zaključio: U ime armade, vrhovnog zapovjedništva i odbora na fronti izjavljam: Vojska očekuje, da će zemlja vršiti svoju dužnost i organizovati svoj proizvodni rad na spas domovine, a ponajpocene opskrbe. Nadam se, da će ovdje zastupani seljaci pružati u buduće armadi onu pomoć, koju treba, jer opskrba fronta postaje sve pogibeljnijim pitanjem. — Izakako je gospodja

Breško-Breškovska zatražila bila zemlje za seosko pučanstvo, a predsjednik Aksentijev pozdravio skupštinu, prihvatio je riječ maksimalistički predsjednik petrogradskog radničkog i vojničkog vijeća, Trocki, Žestoko je navalio na vladu i izjavio, da radi bez odgovornosti. Obratio se je na to proti gradjanskim elementima, koji su, kako je kazao, izazvali ustanak seljaka, povećali smetnje u čitavom ratovanju i nastojali, da osuđete ustavotvornu skupštinu. Maksimaliste ne bi mogli niti sa vladom niti sa pretparlamentom zajedno raditi. On ostavlja pretparlament, da kaže radnicima, vojnicima i seljacima, e su Petrograd, revolucija i narod u pogibelji. Na to su svi maksimalisti uživo-pokilke na častan, demokratski mir, i na ustavotvornu demokratsku skupštinu ostavili dvoranu.

Petrograd, 22. (D. u.) Petar, brz. agencija javlja: Predsjedništvo je pretparlamenta odredilo po tri sjednice na nedjelju. Sjednice će od utorka biti posvećene ekspoziciji Kerenskoga o pitanjima gleda narodne obrane.

Wekerle protiv Čeha.

Budimpešta, 23. (D. u.) (Zast. kuća.) Dr. Wekerle izjavlja, da će prijedlog o izbornoj reformi biti podaštr tijekom 2 ili 3 sedmice. Pogledom na navale čeških zastupnika, naperene u austrijskom parlamentu proti Ugarskoj, upućuje ministar-predsjednik na to, da mu je na najavljenom mjestu bilo izjavljeno, da neće tamo biti poduprte nikakve težnje, naperene protiv integratete ugarske države. (Živahnodobravanje.) Austrijska je vlast također izjavila, da će u uvijek raditi protiv takvih težnja. Austrijska je vlast najvećom susretljivošću primila poticaje ugarske vlade, da se austrijsko kazneno pravo proširi u smislu, da se predvide kaznene mjeru i za one delikte, koji idu za kršenjem integratete ugarske države. Pogledom na austrijske napadaje u planu aprovizacije izjavlja ministar-predsjednik da je skupoča u Ugarskoj baš tako velika, kao u Austriji. Zadaća je novinstva, da izbriše postojeća nesporazumjenja.

RAT NA MORU.

Berlin, 23. (D. u.) Wolffov ured javlja: Na sjeverno su bojištu naše podmornice potopile opet 15.000 bruto-reg. tona. Jedna je od naših podmornica imala u engleskom kanalu borbu sa nekom zamicom za podmornice u obliku potajno oboružanog škunera sa tri jarbola, tečaju kojega je Jadrenjaca bila dva puta pogodjena.

Berlin, 23. (D. u.) Wolffov ured javlja: U službenom izvještaju ruskog glavnog stožera od 19. listopada javljeno je torpedovanje nekog linijskog broda, razreda „Markgraf“ i nekog prevoznog broda po engleskoj podmornici izmisljeno. Spomenuta je navalja bila doduše opažena sa palube njemačkog linijskog broda, svi su ali ispaljeni torpedi prošli mimo njega.

Razne vijesti.

* Uspjesi podmornica. Ratnim su mjerama srednjih vlasti bile mjeseca rujna potopljene trgovacke ladje sa ukupnom tonazom od 672.000 bruto reg. tona. Prema tome povisuje se uspjeh neograničenog podmorničkog rata na 6,975.000 tona.

* Amerika i opskrba neutralaca. Kako javljuju iz New-Yorka listu „Times“, bavit će se vlast Udrženih država opskrbljivanjem živežom neutralaca u Europi. Imaju se poduzeti mjeru, koje će posve onemogućiti u buduće opskrbi Njemačke.

* Pismo cara Vilima bavarskom prinцу Leopoldu. Wolffov ured javlja, da je car Vilim poslao generalfeldmaršalu prinцу Leopoldu Bavarskom pismo, u kojemu mu izražava zahvalu svoju i zahvalu domovine povodom slavnih djela Nijemaca u rigajskom zaljevu. Slično je pismo upravio car i poglavici admiralskog stožera.

AUSTRO-UGARSKI RATNI IZVJESTAJ.

: Beč, 23. (D. u.) Službeno se javlja:

Na obroncima su se brda Sv. Gabrijela izjavile dvije slabije neprijateljske navale u borbi sa ručnim granatama.

S ostale fronte nema da se javi nikakova veća bojna djelatnost.

Poglavnica generalnog stožera.

NJEMACKI RATNI IZVJESTAJ.

: Berlin, 23. listopada. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana javlja:

Fronta prijestolonasljednika Rupprechta: Bojevi, koji su se jučer u jutro razvili u Flandriji između Draibanka i Poelkapelle, trajali su sve do na večer. Cilj je francusko-engleskih navalnih prema pronadjenim zapovijedima ležao dva do dva i pol kilometraiza naših prednjih crta. Neprijatelj, koji je isprvica samo na južnom obronku šume Houthouster provalio duboko u naš obrambeni pojaz, bio je protunavalom bačen natrag. Pojačanja, koja su doveli bili protivnici, nisu mogla proširiti stečenoga dobitka na prostoru od najviše 300 metara u 2200 metara šrine. Kod Poelkapelle smo u amo tamo talasajućem se boju proti jakim navalama Engleza, koje su se provadjale prije podne i ponovno na večer, zadržali naše prednje crte ili ih stekli natrag. Na ostalim se je mjestima bojnoga polja potpuno izjavila neprijateljska navalna. Čvrsto učlanjene su navalne bile uperene i proti odsječku fronte s obje strane Gheluvelta. Ovdje je naša obrambena djelatnost skrila snagu engleskog udarca, koji nije nigdje dopro do naših za-prjeka. Francuzi su i Englezim imali u našoj vatru, sakupljenoj proti bojnom ozemlju, teških krvavih gubitaka, te su ostavili zarobljenika u našim rukama. Jučerašnji nam je dan borbe u Flandriji donio potpun uspjeh.

Fronta njemačkog prijestolonasljednika. Topništvo je vatra sjeveroistočno od Soissons-a započela opet punom žestinom, pošto je za maglovitog jutra uz neznačnu topovsku djelatnost došlo samo do izvidničkih sunaka Francuza. Potrošak je muničije svih kalibara postigao na večer u bojnom području između Ailette i Braye silnu visinu. Kod nastupa je mraka popustila neprijateljska vatra, a kasnije se od ponoći dalje povisila do neprekidne bubenjarske vatre. Kod sultana je započela pješadijska bitka uz jakе francuske navalne. Na istočnoj su obali Moze jurišac istočno-frizijske satnije i dijelovi jurišnog bataljuna lza izvrsne topovske priprave na uzvisinu 326 jugozapadno od Beaumonta. Doprili su više od 100 zarobljenika.

Istočno bojište.

Sveukupni pljen u operacijama proti otocima u Rigajskom zaljevu iznosi: 20.130 zarobljenika, preko 100 topova, nekoliko samokresnih topova, 150 strojevnih pušaka i bacaljmina, preko 1200 vozila, oko 200 konja, 30 automobila, 10 ljetala, tri državne blagajne sa 366.000 rubalja, velike zalihe opskrbnih sredstava i ratnoga pribora.

Između Istočnog i Crnog mora nije nigdje došlo do veće bojne djelatnosti.

Makedonsko bojište.

Uz kišovito je vrijeme posve popustila prije podne bojna djelatnost. Na večer je opet porasla kod Monastira, u luku Cerne i od zapadne obale Vardara do Dojranskog jezera.

Prvi majstor glavnog sijela Ludendorf.

NEPRIJATELJSKI IZVJESTAJI.**Talijanski:**

22. listopada. Nije došlo do pješačkih bojeva. Tomu nasuprot bili su topnički bojevi na čitavoj fronti živahni, osobito u području Bovca i Tolminā, kaošto i južno od Vipavske doline.

Engleski:

20. listopada, na večer. Neprijateljsko odjelenje, koje je zapadno od Lensa napalo strazu, suzbilo je uz gubitke. Neprijateljsko je topništvo djelatno sjeveroistočno od Yperna. Usprkos nepovoljnom vidiku podržavali smo višestruko razornu vatru. Dne 19. t. mj. gustu je maglu skoro sprječavala djelatnost u zraku. Naši su ljetala samo malo opažali baterije te su izbacili 50 bomba na razne ciljeve. Usljed toga, što se je vrijeme samo malo poboljšalo, tijekom smo noći bacili samo malo bomba na neprijateljski kolodvor. Tijekom dneva nije bilo zračnih bojeva.

22. listopada, u jutro. Jutros rano izveli smo lokalne napade s oblike strane željeznice Ypern-Staden. Na lijevom su krilu sudjelovali Francuzi. Javlja se uspješan potek ovih operacija.

Francuski:

22. listopada, popodne. U Belgiji smo nvalili u jutro na lijevoj strani engleske vojske na fronti od jednog kilometra. Naše su čete osvojile sve svoje ciljeve te su znatno uznaredovale sjeverno od Veldhoeka. Izvjestan je broj zarobljenika ostao u našim rukama. Naši su izvidničari provallili u neprijateljske linije na raznim točkama, tako jugoistočno od St. Quentin-a, kod dvorca Mennejan, na Pantheonu, u okolišu Tahure. Zarobili smo deset momaka. Topnički boj traje na čitavoj fronti Alsne veoma živahno. Neprijateljski su se nasrtaji medju Reimsom i Cernym te u odsjeku Massigesu izjavili.

Sa ostale fronte ništa novoga.

Ruski:

21. listopada. Na svim frontama puškanje i bojevi patrulja. Sa zapadne fronte iz predjela Naročkog jezera i sa rumunjske fronte iz predjela ušća, Buzena javlja se o pokušajima neprijatelja, da se bratlimi sa našim vojnicima. Neprijatelj je svaki put bio protjeran našom vatrom. U Istočnom moru nije neprijatelj ništa poduzeo. Naše straze nisu ničesa otkrile. Na obali je položaj nepomičen.

22. listopada. Na sjevernoj je fronti započeo neprijatelj dne 19. t. mj. popodne gibanje, da se povuče na privremeno prednjem glavni položaj u odsječku okolice sela Skullenberg. Naše su pomaknute čete proganjale uznimajućeg neprijatelja. Na ostaloj je fronti položaj nepomičen.

Zapadna, jugozapadna i rumunjska fronta. Puškanje i napredovanje izvidničkih odjela.

Kaučka fronta. Ništa važna.

Istočno more. Dne 21. t. mj. nije na moru došlo do nikakovih bojeva. Na ulazu u finski zaljev otkrismu njemačke podmornice. Nadošle su jake neprijateljske bojne sile. Dne 21. t. mj. u 10 sati u jutro opstrjeljavanu njemačke torpedovke naše čete, koje straže obalu te se počele iskravati na poluotok Verder, istočno od otoka Moon. Istodobno opazimo na ulazu zaļjeva Matzal, 12 vrsta sjeverno od Verdera, kako se obali približavaju konjima nalovarene tovarne ladje. Dvije kumpanije pješadije, koje se iskrčene na Verder, potjerale naše straze te zaposjedoše zapadni dio poluotoka.

Političke vijesti.**Dr. Dimović o Seidlerovoj Izjavi.**

Dr. Dimović piše u sarajevskom „Hrvatskom dnevniku“: U odgovoru ima više krivih zaključaka, netočnosti i činjenica, koje ne odgovaraju pravom stanju stvari. Prva činjenica takove vrsti jest izjava, u kojoj kaže, da je bosanski sabor morao biti raspušten zato, što su Muslimani i katolički članovi predsjedništva sabora, te predstavnici stranaka izjavili, da s nama Srblima ne će zajednički u saboru raditi. — Raspitao sam se sasvim tačno o toj stvari, pa mi je jasno i bistro rečeno, da ova tvrdnja ne odgovara istini. Sa strane Hrvata i Muslimana bit će ta tvrdnja posebno dementirana. Tvrdnja dakle dra. Seidlera u prvom redu ne odgovara stanju stvari. No to nije za nas glavno. Težina i opasnost te tvrdnje leži u tome, što je mogla baciti Zubju razdora između Srba s jedne strane te Hrvata i Muslimana s druge strane. Naša je javnost tako shvatila tendenciju te tvrdnje. Nama Srbima je naravno mnogo miliča, što sa strane krugova, muslimanskih i hrvatskih, koji vode, onakove izjave nisu pale, a niti su stvoreni takovi zaključci. No sve da su i stvoreni takovi zaključci i da su učinjene onakove izjave, mi Srbi bi ih metnuli kao mrtvace iz okužene prošlosti u grob. nekadanje mržnje između Srbija i Hrvata. Tamo neka spavaju snom vječnim, a sadanja naša ljubav narodna, što veže Srbe i Hrvate, neka nad tim odvratnim grobovima čuva strazu, da se strašne aveti ne povampire. — Mi Srbi ugasit ćemo na parastosu za tim neugodnim pokojnicima i posljednji žižak neraspoloženja iz prošlosti. Griešili smo dosta jedni protiv drugih. Sve to mi hoćemo i moramo da prekrijemo velom zaborava. Naša zajednička narodna budućnost treba da nas nadje spremne, vezane ljubavju i jedinstvom misli. Vremena su velika. Radi se o najvećim dobrima narodnim. U takvim časovima ne treba samo da nas veže jedna misao. U takovim časovima treba i djela da su nam zajednička. Nikakove tudjinske zamke, nikakove opas-

nosti ne smiju nas omesti. To traži od nas naša narodna misao, to je zahtjev našeg narodnog preporoda i narodne slobode. Naš je sabor zatvoren u početku veljače 1915., za to, što su navodno navodno Muslimani i Hrvati u početku srpnja 1914. izjavili, da neće sa Srbima zajednički raditi. U godini 1917. traže predstavnici Srba, Hrvata i Muslimana, da se sabor uspostavi i sazove i svih izjavljuju, da će bratski iskreno raditi. Kada je godine 1915. izmišljen razdor mogao biti razlog, da se sabor raspusti, zašto da godine 1917. jedinstven zahtjev svih narodnih predstavnika, osnovan na sporazumu, ne bude razlog, da se sabor uspostavi i narodu vrati njegova ustavna prava? Slično je ne samo dosljednosti nego i javne prisnosti, da se iz vlastitih tvrdnja povuku logične konsekvensije.

Otkrile bivšeg američkog poslanika u Carigradu.

Dopisnik je lista „Times“ brzojavio dne 14. o. m. iz Washingtona u London, da bivši poslanik Udrženih država u Turkoj, Henry Morgenthau, priopćuje izvješće o stanovitim razgovorima, koje je vodio početkom rata sa njemačkim i austrijskim diplomatom, Morgenhou, tvrdi, da je u stanju dokazati činjenicu, koju je njemačka vlada mnogo i mnogo puta zatajivala, da je bio zaključen sa strane Njemačke rat već povodom neke konferencije, koja se je obdržavala početkom mjeseca srpnja u Potsdamu. Morgenthau priopćuje, da mu je tajnu o toj konferenciji povjerio njemački poslanik u Carigradu, barun von Wangenheim, u trenutku oduševljenja da radi dočaska brodova „Ober“ i „Breslau“ u Dardanci. — Barun von Wangenheim je sam sudjelovao kod konferencije u Potsdamu, da izvijesti o položaju u Turkoj. Wangenheim je prlopio Morgenthau ove potuškosti o konferenciji: Konferencija je predsjedno car, a sudjelovali su uz ostale i grof Moltke, poglavica glavnog stožera, i admiral von Tirpitz. Nadalje su sudjelovali ponajgauvilij zaupnici njemačkih financija, ravnatelji željeznica, i vodeće ličnosti industrije, kojih je pomoć car trebao, da stavi svoj vojnički stroj u gibanje. Na sve je prisutne bilo stavljeno pitanje, da li su spremni na rat. Svi su to potvrdili, samo novčari su izjavili, da trebaju rok od najmanje četrnaest dana, da izmijene inozemske vrijednosti i poduzmu mjeru za zajmove. — Nakon svršetka se je vijeća zaputio car izravno na svoju jahtu i poduzeo putovanje po norveškim vodama. Državni je kancelar ostavio Berlin u svrhu oporavka. Diplomatski zbor nije imao a ma ni najmanjega znaka za predstojeću nesreću. Poslanik je Velike Britanije ostavio svoje mjesto i prepustio vodjenje poslova svom poslovodjiju. U Beču su na sličan način potajice postupali, i kad je došlo do katastrofe, nazivio se je ruski poslanik na dopustu. — Morgenthau veli, da mu je naveđene ove činjenice priopćio njemački poslanik dne 26. kolovoza 1914., šest nedješaiza konferencije u Potsdamu.

Politički položaj u Ugarskoj.

Kaošto u Njemačkoj, u Austriji osjećaju se takodjer u javnom životu Ugarske nepovoljne posljedice protodemokratskih vlasti. U tim zemljama vjada vječita kriza, koja je i onda latentna, kad zastupstvo i složno radi. Osobito je u Mađarskoj mogao vladati nesmetano samo jedan Tisza, a to poznatim srestvima, koja su međutim omiljena i svim ostalim mađarskim strankama, čiji je jedini program, način, kako bi se domogli vlasti. Danas je opozicija u većini i tako se vlast nalazi u abnormalnom položaju i ne može se uvrstiti i energično istupiti. I Esterhazy i Wekerle bili su prisiljeni, da pregovorima, koncesijama i kompromisima produljuju život svojim kabinetima. Esterhazy se u ovom sjedjenju na dva stolca nije znao snaći, pa je otstupio. Wekerle je osjetio brzo još jednu drugu lošu okolnost za svoju vladu. Jer vlast u Ugarskoj ne samo da nema većine, ona nema danas ni jaku i jedinstvenu stranku, koja bi ju podupirala. Opozicionalne stranke podupiru vlast s manje ili više oduševljenja, ali te su stranke sastavljene od tako heterogenih elemenata, da se ne bi moglo siožiti ni u temeljnim načelima jednoga programa. U današnjem demokratskom kurzu u Ugarskoj nalazi se u istoj vlasti liberalni i demokrati Vaszonyi uz aristokratskog i natražnog grofa Apponyia, koji počinje svoju demokratsku vladavinu uklidanjem narodnosnih škola i uvajanjem „školske politike“ nad djecom i profesorima nemadžarske narodnosti. Wekerle je pokušao koncesijama u vojničkim i finansijskim pitanjima, koje donosi sočnom na vlastu kao miraz, udariti temelje jedinstvenoj i jakoj vladinoj stranci. Nema sumnje, da bi se položaj vlaste u tom slučaju učvrstio, pa

tek onda bi ona mogla zapravo pristupiti provedenju svoga programa. Ali čim se prešlo na posao, da se stranka osnuje, odmah su izbile razmire. Javlja se, da će grof Andrássy ustati protiv tih nastojanja, jer ih podupire Apponyi, koji se nekada slabo zagrijavao za slična nastojanja grofa Andrássya. Dakle — milo za drago. Andrássy se protivi i Vaszonyievoj izbornoj reformi, koj tuje upravo podnesena ministarskom vijeću, jer mu je to reforma suviše liberalna i demokratska i on je skoro skloniji u tom pogledu shvaćanjima narodne stranke rada. — Danas je parlament u Budimpešti samo neljepo pozorište utakmice za osobnim interesima ugarske aristokracije.

Zaprijeka razvoja monarkije.

U praškom listu „Union“ raspravlja neki sudradnik pod naslovom „Dualizam i Jugoslaveni“ sve nepovoljne posljedice, koje imade za vanjski razvoj države nesretni sistem dualizma. — Pisac spominje Czerninov govor i veli, da je to samo izražaj dualizma. Nijemci i Madžari nastoje očuvati unutarnji „status quo“, tako da očuvaju svoju premoć, oni se boje aneksije, da se ne bi ojačali slavenski elementi u monarkiji. Dualizam je neuspjela tvorevina antidinastičkih i protuslavenskih elemenata, on je uvjek bio zaprijeka, da se monarkija poveća. Kad je kralj Mišel ponudio monarkiji vojnu i carinsku uniju sa Srbijom, onda je to odbijeno, radi očuvanja dualizma. Stotine ljudi moralo je dati svoj život radi konfliktu sa Srbijom, a ipak smrde ljudi, koji još i danas hoće, da očuvaju dualizam, u nadji, da će moći provesti aneksiju unutar monarkije. Danas hoće, da Madžari i Nijemci sankcioniraju dualizam paragrafima kaznenog zakona. Uzajamni Dok grof Czernin ne izjavljuje, da će monarkija postati narodnosna i federalna država, ne može se inauguirati austrijski mir. Samo tako se može zajamčiti njezin državni razvitak. Madžarima bi bilo takodjer bolje, da dobiju jamstva protiv nadmoćnog upliva Njemačke i da pristanu na nacionalnu i saveznu državu.

Willmov govor u Sofiji.

„Temps“ piše: Vilim II. je u svom govoru, držanom u Sofiji, razjasnilo važnost bugarskog pitanja. Uistinu je baš ovo pitanje ono, koje će prije ili poslije postati glavnom zaprijekom sklopjenju mira. U interesu je svih Bugara — koji sudjeluju kod ovoga rata i koji usprkos nastavku rata imaju pravo zahtijevati, da se rat ne produži niti za sat dulje, negoli je nužno — od potrebe, da se znače, je li Njemačka obećala, da će poduprati bugarske zahtjeve. Razni znakovi govore zato, da se to dogodilo i da je ona u najkategoričnijim i najtočnijim izjavama uzela na sebe ovu obvezu. Zahtijevano, da se ugovori i utanačenja objave. Njemačka se pričinja, kao da je zabranila, da su ujilići svoje ratne ciljeve od posljednjeg siječnja objavili u svom odgovoru na Wilsonovu poslanicu. Njemačka zahtijeva, da se objave svi tajni ugovori. Neka prednjači dobrim primjerom, kada se dosada nije usudila, da kaže što namjerava. Kakve je ona obveze preuzeila obzirom na Bugarsku, e bi mogla razdijeliti ostale balkanske države? Što je car Ferdinand obećao kao protuuslugu? To bi i njemački narod rado znao.

Raspad njemačko-nacionalne delegacije u državnom zboru.

Razbiće njemačkog je „Nationalverbanda“ bio prvi očiti znak unutrašnjeg raspada njemačko-nacionalne državoborske delegacije, koji se je već dugo vršio. Čim su istupili bili njemački radikalci, pojavio se je medju svim skupinama proces rasula, koji brzo napreduje. Prva je da dana žrtva tog unutrašnjeg truleža njemačke politike tako zvana „Arbeitsgemeinschaft“, koja je još prije nekoliko dana pozivala neposlušnog zastupnika Redicha, neka istupi — sad se je pako raspa preko noći, i to tako, da su nekoji njezini članovi furtim, potajice i iza hrpta svojih užih drugova ustanovili novu organizaciju, koja nema biti parlamentarna, nego se ima razviti u posebnu stranku, koju su označili „Deutsch-nationale Partei in Österreich“. Glavni bi program te stranke imao biti bor proti deklaracijskoj politici slavenskih naroda. Novoj su se stranci priključili a'pinski njemački zastupnici, izuzevši lica dr. Steinwendera, koji dobro osjeća, da udes najnovijeg političkog četvrti neće biti drukčiji, negoli što je bio udes raznih njenih prethodnika. Sve njemačke političke organizacije u parlamentu bolju i moraće se raspada u uslijed toga, jer se sastoje sav njihov politički program samo u tvrdoglavnom nijekanju težnja njenjemačkih naroda. Taj apsolutni „ne“, koji je njemačkoj politici glavni argumenat u doba demokratizacije i emancipacije naroda, onemogu-

će svaki pozitivni rad njemačkih stranaka, te razgradjuje svaku njihovu političku organizaciju. „Der Geist, der immer nur verneint“ (Duh, koji uvijek nijeće), duh neprijateljstva proti svemu, što nije njemačko, varava svijest, da je nijemstvo nešto nad drugim narodima uzvišenoga — sve to razjeda današnju njemačku politiku. Na toj je bolesti poginuo „Nationalverband“, kćica će te bolesti biti posljana u svaku novu zajedničku organizaciju njemačkih nacionalaca. — Iza rozbica „Arbeitergemeinschaft-a“ i ustanovljenja „njemačko-nacionalne stranke“ postale su samosvojne još i druge njemačke skupine, ponajpoče ustanovljuju njemački zastupnici sudske zemalja još posebno udruženje. Umjesto bivšega „Nationalverbanda“ imamo danas u parlamentu ove njemačko-nacionalne skupine: radikalce (Wołcove), njemačke agrarce, njemačko-nacionalnu stranku (Pantzova skupina), udruženje sudske njemačke zastupnika. Ove skupine kane sastaviti zajednički izvršeni odbor, koji bi naprava vani imao zasvrgočiti jedinstvenost njemačko-nacionalne politike. („Slovenski Narod“.)

Italija i Srbija.

„Secolo“ javlja iz Soluna: Pošto je deset dana boravio u Solunu, vratilo se je ministar-predsjednik Pašić na Krf, praćen od onih ministara, koji još stalno ne borave u Solunu. No, gospa se, da će Pašić i ostali njegovi drugovi još tijekom ovog mjeseca prisjetiti na novim osobljem u Solunu, gdje će se srpska vlast smjestiti u tamo priredjenim prostorijama. Tečajem raznih ministarskih vijeća, kojima je predsjedao srpski regent knez Aleksandar, Pašić je opširno izvijestio o svom putovanju po Evropi te o posjetu i o vrijedanju u Londonu i u Rimu. O snabdijevanju ovih vrijedanja nemože se ništa dozvati. U srpskim političkim krugovima prevladjuje mišljenje, da je Pašić u svojim razgovorima ustanovio mogućnost sporazuma među talijanskim i srpskim aspiracijama.

„Venkov“ o dr. Kramaržu.

List agrarne stranke „Venkov“ posvećuje dr. Kramaržu prigodom triumfalnog dočeka u Pragu uvodni članak, u kojem kaže: Pisali smo već u doba persekucija o značenju istaknute političke ličnosti dr. Kramarža i o značenju njegovog procesa za sav češki narod. Pisali smo o njemu tada, kad je njemačka štampa pozivala protiv nas policiju te se tužila o nemarnosti cenzurnih ureda. Danas ne bi mogli napisati tništa drugoga do toga, da optužimo naše tadašnje izvode. Samo bi im dodali one znamenite riječi, koje je izrekao u parlamentu agrarni narodni zastupnik Karl Prašek, s kojima je žigao proces proti Kramaržu: Ako je Kramarž velezdajnik, onda smo velezdajnici svi... To je naše stanovištje. Sada je Prag izrekao sud i svi njegovi krugovi o Kramaržovom procesu, te je proslavio neustrašivost tog uglednog češkog političara. Najznamenitije su riječi one, koje je prozborio dr. Herben, kad je pozdravio dr. Kramarža, pošto je nama svima dobro poznato, kakovi su si najveći protivnici bili tih pred ratom realiste i dr. Kramarž. Utamničenje dr. Kramarža proizvelo je taj preobrat i danas pozdravlja realista dr. Herben vrucim i srdačnim riječima: „Ovdje je medjašnik, kojim je nastao u mišljenju čitavog naroda preobrat. A ovaj je rat dokazao, da smo si svi sa svojim političkim prijateljima odabrali pravi put. Danas nema stranaka u češkom narodu. Sav je narod samo jedna stranka. Svuda vlada jedna misao, koja nam je svima zajednička — ne govorim o njoj — ali ju svi nosimo u srcu. Program je sviju nas danas jasan: neugrožavati prije svega proglaš 30. lipnja o. g. i dati čitavoj našoj publicistici takav smjer, da sve češke novine pišu istim riječima. Da imadim takovu riječitost i takovu osobnu silu, izvazao bi u prisutnosti dr. Kramarža sveopće bratimljenje svih članova našeg naroda.“ Zahvalnim riječima dr. Kramarža, u kojima izriče vrucu želju, da bi kraljevski zlatni Prag opet zasjao u cijelom svom žaru metropole češko-slovenskog naroda i da bi taj narod mogao živjeti slobodan, te nebi bio medju posljednjim narodima, koji se bore za veliku ideju slobode i istinito pravedne demokracije, dodaje „Venkov“: Zaista svim je govorio dr. Kramarž iz srca. Neka se ispunji goreća želja tog odličnog muža, ove misaone glave, ovog velikog srca. Sretni smo, da ga imademo u našoj sredini...

Sjetite se udovica i siročadi palih vojnika!

Domaće vijesti.

Za hrvatske škole. Primamo ovaj dopis sa bojišta. Velećenjeni gospodine! Primite puno pozdrava sa poštovanjem. Zahvaljujemo Vam mi Istrani i Dalmatinici za Vaš dragocjeni trud oko hrvatskih škola, a zahvaljujemo se i svim vrlim darovateljima za hrvatske škole. Nadam se, da ćemo se i mi ovde sjeti i pomoći našu istarsku djecu. Čitamo u „Hrvatskom Ligu“, da se otvaraju ovde ondje po Istri hrvatske škole, samo za Sv. Ivanec u općini Žminj, kotara Pazin ne čitamo. Molim, da pozovite gosp. učitelja Kinkel, da bi se potrudio za ovaj siromašni narod, da dobije hrvatsku školu, da nam narod ne bude bez budućnosti. Ja sam doduše sam bez škole, ali želim, da našoj djeci svane bolje budućnost. Šaljemo Vam mnogo pozdrava mi Istrani, Dalmatinici i Česi. Antun Roce.

Nadjen mrtav poslije dva dana. Neki Antun Giorgi, radnik, iz ulice Timovo br. 14, prijavio je dne 21. o. mj. redarstvu, da nije vidoči cijeli dan kućevlasnika Martina Reglin pok. Antuna, 53 god. starog, rodom iz Paga, kotar Pazin, sada radnik kod „Marine-Land und Wasserbauamt“, te da, premda ga je zvao i kucao na vrata, nije dobio nikakog odgovora. Redarstvo je otišlo na lice mjesto i konstatiralo, da vrata od stana nisu bila prolomljena, te je silom otprla stan; u stanu su našli kućevlasnika Reglinu mrtva u krevetu. Pozvan bi i općinski liječnik gosp. Padovani, koji je ustanovio naravnu smrt, koja je uslijedila pred dva dana. Pokojni Reglin ostavlja evakuiranu suprugu Mariju u Pottendorfu, baraka br. 43.

Umril kroz prošli tjedan: Dragutin Hiebsböck, 47 god. iz Wiedhang; Muhamet Ovdić, 45 god. iz Briljevice; Imre Kecskes, 27 god. iz Karada; Petar Burzac, 40 g., iz Bravstragance; Moskarda Bonetta, 44 god. iz Vodujana; Vjekoslava Bacin, 12 danja iz Vodnjana; Nikola Santini, 44 god. i Ahmed Abadžija 43 god. iz Vogesca.

Izgubljeni predmeti. Javljeno je kod redarstva, da su izgubljeni slijedeći predmeti: Jedna propusnica i živežna karta na ime Marija Clonti. Jedna živežna karta za Šećer, brašno i mast.

Nedjeli predmeti. U ulici Sofia Hohenberg, našao je neki radnik vreću od 50 kg. ječma. Na drugom je mjestu nadjena svjedočba na ime Andrija Poll. Stvari su predane redarstvu; tko ih je izgubio može ih tamo podignuti.

Glad i nevolja u Istri. Pod tim naslovom donose „Primorske Novine“ dopis iz Liburnije, u kojem čitamo među ostalim: Vjerujte, gosp. uređilče, da se ne javljamo našim dopisima, jer nam naše do podpune iznemoglosti klonile fizičke sile toga ne dopuštaju! (To smo ipak do sada prokuburili, to imamo zahvaliti bilo našim jačim tjelesnim konstrukcijama, bilo boljim finansijskim prilikama. Ali većina naroda pogiba doslovno od gladi. Kako su ovoga proljeća ljudi pogibali na kvarnerskim otocima od gladi, tako sada umiru i u ostalim djelovima Istre.) Ljudi slabe, noge im počmu oticati, legnu u krevet, a da se više nikad ne podignu. Nije s toga nikakvo čudo, da ljudi izgube i ono malo otporne snage protiv bolesti, što su je prije imali, te da se istodobno po raznim djelovima Istre sve više širi gladni tifus, šarlah, difteritis, dizenterija i slične bolesti, koje su samo nemirnovna posljedica dugotrajne loše prehrane. Ljudi nisu priradili niti toliko krumpira, pasulja, koliko su posijali. Od aprovizacija nismo do sada dobili niti zrna krumpira, a repe dobili smo pol kilograma po osobi. Drugih godina smo je toliko mogli na svakom uglu sa zemlje podignuti, pošto su se djeca proigrala s njome. Zadnje vrijeme dozvoljavalo se kad i kad pojedinim ženama, da idu u Kranjsku radi nabave živeža, ali im sada žandarmerija i te neznačne količine po višem nalogu nemilosrdno plijeni. Palente nemamo, krumpira i pasulja isto tako, kave niti za lijek, kruh se nije u javnim pekarnama već 2 i pol godine pekao. I uz takove prilike živi! Čovjek bi više puta poželio smrт sebi i svojima radje, nego ovakav za prosvjetljene ljudi nedostojan život. Ako nam braća banovinski Hrvati ne priskočište da prije sa izdašnim živežem u pomoć, onda najljepše pozdravljaju nih i čitav ovaj čalarni svijet, njihova gladom izmorena i smrli u oči gledajuća braća u Istri!

Ured za odmjerivanje cijena u Pazinu priopćuje, da je u svojoj zadnjoj sjednici odredio cijenu srednjeg vina od 7 i pol stupnjeva alkohola u konobi producenta sa 320 K po hek-

